

Arrest

nr. 29 049 van 24 juni 2009
in de zaak RvV 37 455 / II

In zake: [REDACTED]

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROBERT
Paleizenstraat 154
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED] die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 13 februari 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 15 januari 2009 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. ROBERT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 6 januari 2009 dient verzoeker een vijfde asielaanvraag in.

1.2. Op 15 januari 2009 wordt de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag genomen. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

"Overwegende dat betrokkene op 11/12/2006 een eerste asielaanvraag indiende die op 29/05/2008 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen afgesloten werd met een arrest tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Overwegende dat betrokkene op 07/08/2008 een tweede asielaanvraag indiende die op 23/10/2008 door DVZ afgesloten werd met een beslissing tot weigering in overwegingname. Overwegende dat betrokkene op 29/10/2008 een derde asielaanvraag indiende die op 03/11/2008 door DVZ afgesloten werd met een beslissing tot

weigering in overwegingname. Overwegende dat betrokkene op 01/12/2008 een vierde asielaanvraag indiende die op 11/12/2008 door DVZ afgesloten werd met een beslissing tot weigering in overwegingname. Overwegende dat betrokkene op 06/01/2009 een vijfde asielaanvraag indiende en verklaarde niet te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een brief van zijn advocaat voorlegt waarin de situatie van betrokkene besproken wordt en aan de hand van een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vergeleken wordt met de situatie van een andere vluchteling. Overwegende dat niet kan ingegaan worden op de inhoud van het arrest van de Raad dd 30/10/2007 daar het arrest betrekking heeft op een ander persoon en ieder dossier individueel behandeld wordt. Overwegende dat betrokkene verder nog een cd-rom voorlegt betreffende de algemene situatie van Afghanen in Iran. Daar de inhoud van de cd-rom enkel algemene informatie bevat kan het dan ook niet als een nieuw element voor betrokkene beschouwd worden. Overwegende dat de vraag naar subsidiaire bescherming reeds behandeld werd en door het CGVS geweigerd werd daar er ernstige twijfels waren omtrent de afkomst van betrokkene. Overwegende dat de RVV in haar arrest van 29/05/2008 de beslissing van het CGVS bevestigde. Overwegende dat de documenten die betrokkene tijdens zijn vijfde asielaanvraag voorlegt niet van die aard zijn dat ze de beslissing inzake zijn vorige asielaanvraag zouden kunnen weerleggen. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe elementen aanbrengt die betrekking hebben op feiten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe gegevens naar voor brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 1 (één) dag."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4, 51/8 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker verwijst inzake de interpretatie van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet naar het arrest nr. 88 870 van 11 juli 2000 van de Raad van State en concludeert hieruit dat de Dienst Vreemdelingenzaken zich moet beperken tot het nieuwe karakter van de gegevens die worden aangebracht bij de nieuwe asielaanvraag. Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing geen gepast antwoord vormt op de elementen die verzoeker als nieuw heeft voorgelegd. Daarnaast stelt verzoeker dat de verwerende partij niet op gepaste wijze heeft gemotiveerd, waar zij stelt dat niet kan ingegaan worden op de inhoud van het arrest van 30 oktober 2007 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangezien dit arrest betrekking heeft op een ander persoon en ieder dossier individueel behandeld wordt. Verzoeker stelt dat hij niet verwees naar dit arrest, maar naar de noot van mevrouw De Aguirre bij dit arrest. Tenslotte stelt verzoeker dat de bestreden beslissing een foute lezing maakt van het bij de asielaanvraag voorgelegde het arrest nr. 11 879 van 29 mei 2008 van de Raad door te stellen dat de Raad de beslissing van het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen in die zin dat er "ernstige twijfels" waren omtrent de afkomst van betrokkene. Verzoeker stelt dat de Raad toen enkel oordeelde, op basis van de in zijn bezit zijnde documenten ter gelegenheid van de zitting van 27 mei 2008, dat het niet bewezen was dat verzoeker een "deportatie" naar Afghanistan moest vrezen. Verzoeker benadrukt dat uit het artikel dat hij heeft voorgelegd, blijkt dat de aanvraag tot subsidiaire bescherming ten aanzien van Afghanistan en niet ten aanzien van Iran beantwoord moest worden.

2.2 De in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2

en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerende motief aan op grond waarvan zij is genomen, namelijk dat verzoeker geen nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet heeft voorgelegd. Verder wordt er in de bestreden beslissing ook nog verwezen naar relevante wetsbepalingen. De verwerende partij behandelt bovendien eik van de documenten die als nieuw gegeven werden voorgelegd bij verzoekers laatste aanvraag:

"Overwegende dat betrokkene een brief van zijn advocaat voorlegt waarin de situatie van betrokkene besproken wordt en aan de hand van een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vergeleken wordt met de situatie van een andere vluchteling. Overwegende dat niet kan ingegaan worden op de inhoud van het arrest van de Raad dd 30/10/2007 daar het arrest betrekking heeft op een ander persoon en ieder dossier individueel behandeld wordt. Overwegende dat betrokkene verder nog een cd-rom voorlegt betreffende de algemene situatie van Afghanen in Iran. Daar de inhoud van de cd-rom enkel algemene informatie bevat kan het dan ook niet als een nieuw element voor betrokkene beschouwd worden."

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Inzake de interpretatie van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet stelt verzoeker terecht dat de Dienst Vreemdelingenzaken zich moet beperken tot de beoordeling van het nieuw karakter van de aangebrachte gegevens:

Artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt immers als volgt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen".

Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet de Dienst Vreemdelingenzaken toekent is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn; dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn; dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Dienst Vreemdelingenzaken spreekt zich niet uit over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Hij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- In het geval dat er wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de Commissaris-generaal. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag, na toetsing aan artikel 52 van de Vreemdelingenwet, onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de Dienst Vreemdelingenzaken zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij is hiertoe niet bevoegd. Evenmin is hij bevoegd om zich uit te spreken over artikel 52 van de Vreemdelingenwet, aangezien deze bepaling exclusief is voorbehouden aan de Commissaris-generaal (*Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2478/001, p. 100*).

- In het geval dat er wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen (bijlage 13quater). Dit betekent dat de Commissaris-generaal deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal onderwerpen.

Het behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de Commissaris-generaal om in eerste aanleg de asielaanvragen te behandelen en om deze eventueel om motieven opgesomd in artikel 52, na een onderzoek van het dossier in zijn geheel, af te wijzen. De Dienst Vreemdelingenzaken is hiertoe niet bevoegd. Hieruit volgt dat verzoeker niet dienstig een schending artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kan worden aanvoeren.

Waar verzoeker stelt dat de verwerende partij een foutieve lezing heeft gedaan van het arrest van de Raad van 29 mei 2008, merkt de Raad op dat de verwijzing in de bestreden beslissing naar dat arrest een overtoellig motief uitmaakt en derhalve niet kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Verzoeker stelt dat de verwerende partij foutief stelt dat niet kan ingegaan worden op het voorgelegde arrest van de Raad van State van 30 november 2007, terwijl verzoeker enkel de noot bij het arrest heeft voorgelegd. Verzoeker maakt met zijn betoog, niet aannemelijk dat de verwerende partij op een kennelijke onredelijke wijze de aangevoerde gegevens, waaronder de inhoud van de desbetreffende noot, niet als nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 Vreemdelingenwet heeft beschouwd.

Het middel is ongegrond

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend en negen door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC

